

KARTEL

Iruarren Aroa

125'gn. zenbakia

1-1971

Indarkeria ta...

Egi asko, egiak izan arren, suteko lez daukaguz sarri. Ez gaituzu, ba, guztiok bardin? Eta or zehatze aldatu, gure nortasuna zaindu ezinik. Guztiok, giza-semeok ditzan, eta zehazideetan azke ta bardin jaioten gara. Ta, errazoa da? Ez? — Janariak gagozan ezkero, bata-bestegaz, ni zugaz ta zu zu... — Mihura oizi bearra daukagu.

* * *

Au egia da, ala ez? Lertza era zehatz, eztia. Noren erruz? Berez al da garratz, ala geuk dögiga elkarrekin? — Sar, sar barrura, Izatez dozun duintasuna, nortasuna zaitzu... — Izena? Ur-ur dozun orregan be, anaia dozu ikusten, ala osoa?... — Ez, ez dogu bakérik; bai, gerra-zale gara. Odol-errekkak gurago, gozorko apaikuak baiño.

* * *

Agoz bai, ta idatziz, bake-zale agertzen. Laster, ostera, ixil-zulora dira gure bake-irrintzi zoliak. Ba gara, ala ez gara? Ona: Gorroto, gateretxi, sape ta ezin ikusiz sututa daukagu mundua. Guk be ez dogu iges egiten sute ortatik. Inguru-inguru gabiltz, lazkeri nabarmen ori atsegin ba'litzakigu lez.

* * *

Diñogu: gizona obetuz doa. Bai ete? Antxiñako basati senak ez ete garabiltza gaur bere? Mundua azi egin da; len baiño askotaz milloigoi gara lur azalean. Obeak ete? Ezezkoan, nun gure teknika, gogolantze, kultura, zibilizaziño, erlejiño ta aurrerakuntzak?

* * *